

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ на Община РИЛА

**Гр.Рила, обл. Кюстендил, пл. "Възраждане", 1
тел. 07054/88-12;
0887/838364**

НАРЕДБА

за определяне размера на местните данъци на територията на Община Рила

(Приета с Решение №59/28.02.2008 г.;изм.и доп. с Р-е №212/29.01.2009 г.; изм. и доп с Р-е №599/15.03.2011 г.;изм.с Р-е №24/22.12.2011 г.;изм.с Р-е №274/31.01.2013 г., доп. с Р-е № 426 /16.12.2013 г., изм. и доп. с Р-е № 453/30.12.2013 г., изм. с Р-е №467/12.02.2014г., изм. и доп. с Р-е № 651/29.01.2015г.; изм. и доп. с Р-е № 37/30.12.2015г., доп. с Решение № 201/31.08.2016г., изм. с Решение № 275/29.12.2016г., изм. с Решение № 438/20.12.2017г., изм. и доп. с Решение № 612/20.12.2018г. на Общински съвет , Община Рила, изм. и доп. с Решение № 630/31.01.2019г. на Общински съвет , Община Рила, изм. с Решение № 720/18.07.2019г. на Общински съвет , Община Рила, доп. и изм. с Решение № 21/27.12.2019г., изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 197/20.02.2025 г. на Общински съвет , Община Рила, изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет , Община Рила)

Глава първа

Общи условия

Чл.1. С Наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци, на територията на Община Рила.

Чл.2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. данък върху недвижимите имоти;
2. данък върху наследствата;
3. данък върху даренията;
4. данък при възмездно придобиване на имущество;
5. данък върху превозните средства;
6. патентен данък;
7. /нова с Решение № 612/20.12.2018г. / Данък върху таксиметров превоз на пътници;
8. /изм. с Решение № 612/20.12.2018г. / други местни данъци, определени със закон.

Чл.3. (1). Размерите на местните данъци по чл. 2 се определя с тази Наредба при условия, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси.

(2). Когато до края на предходната година Общински съвет – гр. Рила, не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на база на действащия размер към 31 декември на предходната година .

(3). Не се допускат изменения в приетите от Общински съвет размер и начин на определяне на местните данъци, в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой, в касите на Общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. (1). Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на Общинска администрация, определени със заповед на Кмета на Община Рила, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове, се извършва по същия ред.

(2).(доп. с Р-е №599/15.03.2011 г.) Невнесените в срок данъци по тази Наредба, се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания, по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на ГПК.

(3)(доп. с Р-е №599/15.03.2011 г.) В производствата по ал. 1 служителите на Общинска администрация, имат права и задължения на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, за задължения за данъци и такси по ЗМДТ, се представя удостоверение само за задълженията, за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище, на задълженото лице.

(4)(нова с Р-е 599/15.03.2011 г.) Служителите по ал. 3 се определят със заповед на Кмета на общината.

(5) Кмета на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи – на Териториален директор на Националната агенция за приходите.

(6)(изм. с Р-е 599/15.03.2011 г., (изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет, Община Рила, в сила от 09.08.2026г.) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 51 129.19 евро , и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е Кметът на общината, а в останалите случаи е Общинският съвет.

Чл.6.(1)(изм. с Р-е 599/15.03.2011 г.) Ако задължението за заплащане на местни данъци не бъде изпълнено в законоустановения срок, актът за установяване на вземането се изпраща на публичния изпълнител при Община Рила или частен съдебен изпълнител, от определен със заповед на Кмета на общината служител на Общинска администрация, с искане за предприемане на действия по принудително изпълнение.

(2). Преписките следва да съдържат:

- искане за образуване на принудително производство по реда на ДОПК;
- акт за установяване на публично вземане за местен данък или такса в оригинал, заверен относно датата на влизане в сила от компетентно длъжностно лице;
- доказателства, удостоверяващи връчването му;
- изрично писмено потвърждение, че на длъжника е връчена покана съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1 от ДОПК и задължението не е платено или поканата следва да е приложена към преписката ведно с доказателствата за връчването ѝ по реда на ДОПК – в заверени копия;
- влязъл в сила съдебен акт, с който се потвърждава или изменя актът за установяване на публичното вземане за местен данък, в случаите, когато същия е обжалван;
- информация за задълженото лице, с която взискателят разполага;
- информация за задължението – главница, лихва начислени до момента на предаване на преписката в АДВ;
- документи, удостоверяващи извършено доброволно плащане на публични задължения или прихващане по реда на чл. 170, ал. 1 от ДОПК;
- информация за гражданското състояние на длъжника;
- информация за актуалните банкови сметки на органа, установил публичното вземане, по които да

бъдат превеждани събраните от публичния изпълнител суми;

- доказателства за частични плащания, извършени до момента на изпращане на преписката.

(3). Предаването на преписката се извършва лично или по пощата с обратна разписка.

Чл.7. Общински съвет определя условията и реда за информирание и обсъждане с гражданите и бизнеса, на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Чл.7а (нов с Р-е 651/29.01.2015 г.) **(1)** Ежедневно общината предоставя информация на Министерство на финансите за:

1. идентификационните данни за задължените лица;
2. обектите на облагане с местни данъци и такси, данъчните им оценки и отчетните им стойности;
3. правата на собственост и ползване, върху обектите на облагане;
4. данъчните облекчения и освобождавания;
5. размера на задълженията по видове данъци и такси, плащанията и непогасените задължения;
6. мерки за обезпечаване и събиране на вземанията;
7. други данни от значение за определянето, обезпечаването и събирането на местните данъци и такси.

(2) Информацията по ал. 1 се предоставя по електронен път, по ред, начин и във формат, определени със Заповед на министъра на финансите.

Глава втора

Местни данъци

Раздел 1

Данък върху недвижимите имоти (създ. с Решение № 630/31.01.2018г.)

Чл.8. (1) (изм. с Решение № 21/27.12.2019г.) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) (изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет, Община Рила, в сила от 09.08.2026г.) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 858.97 евро включително.

Чл.9. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване, данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът. При концесия за добив, данъчно задължено лице е собственикът, с изключение на случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответната част от него.

(5) За имот - държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

(6) Когато върху облагаем недвижим имот, правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(7) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот, за сметка на останалите.

(8) Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се ползват или не.

Чл.10. (1) Данъчните декларации за облагане с данък върху недвижимите имоти, се подават пред органите по приходите по местонахождение на имотите, от данъчно задължените лица или техните законни представители, по образец одобрен от Министъра на финансите и обнародван в Държавен вестник.

(2) Данъчните декларации по ал.1 се подават в писмена форма чрез попълване на утвърдените образци на хартиен носител лично или чрез пълномощник, или чрез лицензиран пощенски оператор.

(3) Данъчните декларации по ал.1 могат да се подават и по електронен път, по реда на чл.102 от Глава тринадесета на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 11. (1) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията, собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) **(В сила от 01.01.2020 г. ,доп. с Решение № 21/27.12.2019г.)** Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите по чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ от възложителя на строежа, в двумесечен срок след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по раздел трети от тази глава.

(4) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(5) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1.

(6) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал. 1 се подава в шестмесечен срок. В случай че не е подадена данъчна декларация в този срок от наследниците или заветниците, след изтичането на срока служител по чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ образува партия за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(7) *(доп. с Решение № 21/27.12.2019г.)* Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели. Подадените данни по ал. 2 от един възложител ползват останалите възложители

(8) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от Общинската администрация

отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

Чл. 12. (1) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени.

(2) При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване, приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(3) Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията, както и с удостоверение по чл. 54а, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) Органите, издаващи документите по ал. 3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на данъчната служба на общината в едноседмичен срок от издаването им.

(5) Данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно – в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител – за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията на данъчната служба на общината, в едноседмичен срок от съставянето му.

(7) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 2 от Закона за устройство на територията. Обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.

Чл. 13. (1) При частично или пълно унищожаване на сградите, както и при преминаване на недвижими имоти от необлагаеми в облагаеми и обратно данъчно задължените лица уведомяват за това общината по местонахождението на имота по реда и в срока по чл. 11, ал. 1.

(2) В случаите по ал. 1 задължението за плащане на данъка се прекратява, съответно възниква, от началото на месеца, следващ месеца, в който е настъпила промяната.

Чл. 14. (1) Служителят на Общинската администрация, проверява подадените декларации и предоставената служебно информация. Той може да иска допълнителни данни за облагаемия имот, да сверява данните от декларацията със счетоводните книги, планове, скици и документи, въз основа на които имотът се притежава или се ползва, а при нужда - и чрез измерване на имота от техническите органи.

(2) При поискване от служителите на Общинската администрация, на данни и доказателствен материал за имотно състояние (копия от карти и планове, компютърни модели, регистри и други), съответните служби на бюджетна издръжка са длъжни да ги предоставят безвъзмездно в 7-дневен срок.

(3) Данни по ал. 2 от кадастъра се предоставят при условията и по реда, предвидени в Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) Националната агенция за приходите по електронен път предоставя на Общинската администрация в 14-дневен срок от получаването на искане, информация относно обектите с регистрирани фискални устройства.

Чл. 15. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 8, ал. 1 към 1 януари на годината, за която се дължи, и се съобщава на лицата до 1 март на същата година.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота, през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинските съвети на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) Алинея 2, изречение първо не се прилага за нежилищните имоти, които са собственост на предприятията или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл. 16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите, се определя от служител на Общинската администрация, по норми съгласно приложение № 2, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 17. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка, съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика, или данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл. 9, ал. 2, върху които са построени сгради на предприятия, се определя съгласно нормите по приложение № 2.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на Общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на Общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл. 18. /изм. с Решение № 720/18.07.2019г. на Общински съвет , Община Рила, изм. с Решение № 21/27.12.2019г./ Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 4.5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

2. /отм. с Решение № 720/18.07.2019г. на Общински съвет , Община Рила/.

а) . /отм. с Решение № 720/18.07.2019г. на Общински съвет , Община Рила/.

б) . /отм. с Решение № 720/18.07.2019г. на Общински съвет , Община Рила/.

Чл. 19. (1) Данъкът се определя от служител на Общинската администрация по местонахождението на недвижимия имот, и се съобщава на данъчно задълженото лице или на негов законен представител.

(2) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. В брой на касите на общината;
2. По банков път – по съответната банкова сметка на общината;
3. С пощенски запис;
4. Чрез посредници за платежни услуги, имащи сключен договор с общината.

(3) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 20. (1) Освобождават се от данък:

1. общините, за имотите - публична общинска собственост;
2. държавата, за имотите - публична държавна собственост, освен ако имотът е предоставен за ползване на друго лице и това лице не е освободено от данък;
3. читалищата;
4. сградите - собственост на чужди държави, в които се помещават дипломатически и консулски представителства, при условията на взаимност;
5. сградите на Българския червен кръст и на организациите на Червения кръст, регистрирани в друга държава - членка на Европейския съюз, или в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;
6. сградите на висшите училища и академиите, използвани за учебен процес и научна дейност;
7. храмовете и манастирите, предназначени за богослужебна дейност, заедно с поземлените имоти,

върху които са построени – собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната, както и молитвените домове заедно с поземлените имоти, върху които са построени – собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната. Молитвените домове, храмовете и манастирите трябва да са вписани в регистъра по чл. 12, ал. 3 от Закона за вероизповеданията;

8. парковете, спортните игрища, площадките и други подобни имоти за обществени нужди;

9. сградите - културни ценности, когато не се използват със стопанска цел;

10. музеите, галериите, библиотеките;

11. имотите, използвани непосредствено за експлоатационни нужди на обществения транспорт;

12. временните сгради, обслужващи строежа на нова сграда или съоръжение до завършването и предаването им в експлоатация;

13. недвижимите имоти, собствеността върху които е възстановена по закон и които не са в състояние да бъдат използвани, за период от 5 години. Данъкът върху горепосочените недвижими имоти, които се използват от държавата, общините, обществените организации или от търговски дружества, в които те участват, включително приватизираните, се дължи от ползвателите;

14. сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "B", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "C", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл. 48 от Закона за енергийната ефективност, както следва:

а) за срок 7 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;

б) за срок 10 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия, за задоволяване нуждите на сградата;

15. сградите, въведени в експлоатация след 1 януари 1990 г. и преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "C", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "D", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл. 48 от Закона за енергийната ефективност, както следва:

а) за срок три години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;

б) за срок 5 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата.

(2) Освобождаването по ал. 1, т. 1, 2, 3, 5, 6 и 7 е при условие, че имотите не се ползват със стопанска цел, несвързана с пряката им дейност.

(3) Алинеи 1 и 2 се прилагат съответно и за части от имоти.

(4) За имотите по ал. 1, т. 13, правото на собственост върху които е възстановено преди 1 януари 1999 г., петгодишният срок започва да тече от тази дата, а за имотите, собствеността върху които е възстановена след тази дата, този срок започва да тече от месеца, следващ месеца на възстановяването.

(6) Освобождаването от данък по ал. 1, т. 14 и 15 се прилага за общ срок за съответната сграда, не по-дълъг от 10 години.

(7) Освобождаването от данък по ал. 1, т. 14 и 15 не се прилага в случаите, в които сградата е получила сертификат с клас на енергопотребление в резултат на предприети мерки за енергийна ефективност, финансирани с публични средства.

Чл. 21. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът

се дължи със 75 на сто намаление.

(3) В случай, че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 18, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

(4) Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 11, ал. 1.

Чл. 22. Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите до 30 април за цялата година, се прави отстъпка 5 на сто.

(3) При прехвърляне на недвижим имот или при учредяване на вещни права върху недвижим имот дължимият до прехвърлянето/учредяването данък, включително за месеца на прехвърлянето/учредяването, се заплаща от прехвърлителя/ учредителя преди прехвърлянето/ учредяването.

(4.) За недвижимите имоти, придобити през текущата година, данъкът се заплаща в сроковете по ал. 1, а в случаите, в които придобиването е след изтичане на сроковете по ал. 1, данъкът се заплаща в двумесечен срок от датата на придобиването на имота.

(5) Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът. Данъкът, дължим от концесионера за имот, разположен на територията на повече от една община, постъпва в приход на общината, на чиято територия е по-голямата част от имота.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.23.(1). С данък върху наследствата се облагат наследниците по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имущества в страната на чуждите граждани.

(2). Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.24.(1). Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2). Като наследствено се облага и имущество, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице, въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3). ал.2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение, съгласно разпоредбите на законов нормативен акт.

Чл.25.(1). Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2). Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.26.(1). При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 25 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл. 32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

(2). За наследник, или заветник, който не е съпруг, низходящ, родител, брат или сестра, 6 (шест) – месечният срок от подаване на декларацията тече от узнаването, че наследството е открито.

(3). За имуществата на лица, обявени от съда за отсъстващи, декларацията се подава от лицата, които се явяват наследници на обявения за отсъстващ от момента на последното известие от него. В тези случаи 6-месечният срок за подаване на декларация започва да тече от въвеждането във владение.

(4). Подадената в срок декларация от един наследник ползва и другите наследници.

(5). Данъчно задължените лица посочват в декларацията полученото наследствено имущество по вид, местонахождение и оценка.

(6). Наследствени имущества, за които данъчно задължените лица са узнали след изтичане на срока по предходните алинеи, се декларират в едномесечен срок от узнаването. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.

Чл.27.(1) Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява в левове към момента на откриване на наследството, както следва:

1. (доп.с Р-е №599/15.03.2011 г.) недвижимите имоти – по данъчна оценка, съгласно Приложение №2 от ЗМДТ;

2. чуждестранната валута и благородните метали – по централния курс на Българската народна банка;

3. ценните книжа – по пазарна стойност, а когато пазарната стойност не може да бъде определена без значителни разходи или затруднения, те се оценяват по номинал;

4. превозните средства – по застрахователна стойност;

5. останалите движими вещи и права – по пазарна стойност;

6. предприятия или дялови участия в търговски дружества или кооперации – по пазарна стойност, а когато определянето ѝ изисква значителни разходи или затруднения – по счетоводни данни.

(2). По реда на ал. 1 се оценяват и задълженията на наследодателя.

(3). Правата и задълженията на наследодателя, които не са установени по основание или размер, се декларират, но се оценяват и вземат предвид при определяне на облагаемата наследствена маса след установяването им по основание и размер. В тези случаи дължимия данък се преизчислява.

(4). При поискване от служител на Общинската администрация или от заинтересуваното лице, Застрахователните дружества в 7 дневен срок издават удостоверение за застрахователната стойност на вещта.

Чл.28.(1). Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, както за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството.

(2). Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.29. (изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет, Община Рила, в сила от 09.08.2026г.)Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – от 0.7 на сто за наследствен дял над 127822.97 евро.;

2. за лица извън посочени в т.1 – от 5 на сто за наследствен дял над 127822.97 евро

Чл.30.(1) Освобождават се от данък върху наследство имущества, както следва:

1. имуществото на загиналите за Република България или при изпълнение на служебния си дълг, или при производствени аварии и природни бедствия;

2. имуществото, завещано на държавата, общините, Българския Червен кръст, законно регистрираните вероизповедания в страната, читалищата и другите юридически лица, които не са търговци, с изключение на организациите с нестопанска цел, определени за извършване на дейност в частна полза;

3. обикновената покъщнина;
4. дребният земеделски инвентар;
5. библиотеките и музикалните инструменти;
6. предметите на изкуството, автор на които е наследодателят, някой от наследниците или техен роднина по права линия без ограничение, а по съребрена – до четвърта степен;
7. неполучените пенсии на наследодателя;
8. имуществата в чужбина на български граждани, за които е платен данък върху наследството в съответната държава.

(2). Когато две лица са починали едновременно или непосредствено едно след друго и едното е наследник на другото, не се дължи данък за наследствения дял, придобит от починалия наследник.

(3). Освобождаването по ал. 1, т. 3, 4 и 5 е при условие, че имуществото се наследява от роднини по права линия, съпруг, братя и сестри.

Чл.31. В случай, че наследодателят е придобил по наследство недвижимо имущество, в наследствената маса се включват 40 на сто от данъчната оценка на това имущество, ако то е придобито до 1 година преди смъртта му; 50 на сто, ако е придобито до 2 години преди смъртта му, и 60 на сто, ако е придобито до 3 години преди смъртта му.

Чл.32. (1). (създ. с Решение 630/31.01.2019г.) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно – осигурителния процесуален кодекс.

(2). (създ. с Решение 630/31.01.2019г.) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в Общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.

Чл.33. Данъкът се плаща в 2 - месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.34.(1). Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2). Подлежат на облагане с данък, в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3)(нова с Р-е №599/15.03.2011 г., изм. с Р-е 651/29.01.2015 г.) Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчни облекчения чрез данъчна декларация, която подават по реда и условията на чл.9а от настоящата наредба.

(4)(изм.с Р-е №599/15.03.2011 г., доп. с Р-е 651/29.01.2015 г.) ал.1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната .

(5) ал. 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон, или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.35.(1). Данъкът се заплаща от приобретателя на имуществото по чл. 37 от настоящата Наредба, а при замяна – от лицето, което придобива имуществото с по – висока стойност, освен ако е уговорено друго. В случай, когато е уговорено, че данъкът се дължи от двете страни, те отговарят солидарно. Когато страните са се

уговорили, че данъкът се дължи от прехвърлителя, другата страна е поръчител.

(2). Когато приобретателя на имуществото е в чужбина, данъчно задължен е прехвърлителят.

Чл.36. (изм. и доп. с Р-е №599/15.03.2011 г., доп. с Р-е :630/31.01.2019г.) Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове, към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(2) Имушеството се оценява, както следва:

1. недвижимите имоти и ограничените вещни права върху тях - по уговорената цена или по определена от държавен или общински орган цена, а в случай, че тя е по-ниска от данъчната им оценка - по последната, съгласно приложение № 2;

2. другите имущества - по реда на чл. 27, ал. 1, т. 2, 3, 4 и 5.

(3) Данъчната оценка по приложение № 2 за имотите по ал. 2, т. 1 се определя на основата на данните и характеристиките, съдържащи се в декларацията на задълженото лице, както и въз основа на данните за облагаемия имот, предоставени по реда на чл. 14.

Чл.37.(1). При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от ЗМДТ, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) 0.7 на сто – при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) 5 на сто – при дарение между лица извън посочените в буква “а”;

(2). (изм. с Р-е №210/29.01.2009 г., изм. с Решение № 612/20.12.2018г.) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер **3** на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна – върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3). При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.38.(1) Освобождават се от данък:

1. придобитите имущества от:

а. държавата и общините;

б. (изм. с Р-е №599/15.03.2011 г.) образователните, културните и научните организации на бюджетна издръжка, както и специализираните институции за предоставяне на социални услуги и домовете за медико социални грижи за деца;

в. Българският Червен кръст;

г. национално представените организации за хора с увреждания;

д. фондовете за подпомагане на пострадали бедствия и за опазване и възстановяване на исторически и културни паметници;

е. (нова с Р-е №569/15.03.2011 г.) лечебните заведения по чл. 5, ал. 1 от Закона за лечебните заведения.

1. (изм. с Р-е №569/15.03.2011 г.) даренията за лечение на граждани на държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, както и на технически помощни средства за хора с увреждания;

2. даренията с хуманитарна цел на лица с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто и социално слаби граждани;

3. (изм. с Решение № 438/20.12.2017г., в сила от 01.01.2018 г.) даренията за юридическите лица с нестопанска цел, които получават субсидии от централния бюджет, и юридическите лица с нестопанска цел, със статут в обществена полза за получените и предоставените дарения;

4. обичайните подаръци;
5. имуществото, което е прехвърлено по безвъзмезден начин в изпълнение на задължение, произтичащо от закон;
6. даренията в полза на народните читалища;
7. придобитите имущества по реда на Закона за приватизация и след приватизационен контрол;
8. непаричните вноски в капитала на търговско дружество, кооперация или юридическо лице с нестопанска цел;
9. чуждите държави за придобиване на недвижими имоти – при условията на взаимност;
10. безвъзмездно предоставената помощ при условията и по реда на Закона за меценатството.

ж. (нов с Р-е № 453/30.12.2013 г.) законно регистрираните вероизповедания в страната за имотите по чл. 24, ал. 1, т. 9 от ЗМДТ;

(2).(изм. с Р-е 651/29.01.2015 г.) Освобождава се от данък полученото имущество по ал. 1, както и последващото прехвърляне на трети лица, при условие, че прехвърлянето е свързано с изпълнението на преките цели, за които е създадена съответната организация по ал. 1, или които са посочени като основание за освобождаване от данък. При неизпълнение на условията за освобождаване несъбраният данък става дължим.

(3)(нова с Р-е 651/29.01.2015 г.) Алинея 1, т. 1, букви "б", "в", "г" и "е", т. 4 и т.7 се прилагат и когато имуществото се придобива от идентични или сходни лица, установени в друга държава - членка на Европейския съюз, или в държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство. Освобождаването в тези случаи е при условие, че лицето представи официален документ, удостоверяващ статута или качеството му, в което придобива имуществото, издаден или заверен от компетентния орган на съответната държава, както и неговия легализиран превод на български език.

(4)(нова с Р-е 651/29.01.2015 г.) Освобождаването по ал. 1, т. 2 е при условие, че лицето представи договор за дарение, от който е видно, че дарението е направено за лечение или за технически помощни средства за хора с увреждания, както и медицински документи, удостоверяващи съответното заболяване.

Чл.39.(1). Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи – по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данък по настоящия си адрес.

(2) (доп.с Р-е №599/15.03.2011 г.) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл. 44, ал. 3 от ЗМДТ - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3)(нова с Р-е №599/15.03.2011 г., отм. с Р-е №630/31.01.2019г.)

(4)(нова с Р-е 651/29.01.2015 г., изм. с Решение № 438/20.12.2017г., в сила от 01.01.2018 г., отм. с Р-е №630/31.01.2019г.)

Чл. 39а. (изм. с Р-е № 630/31.01.2019 г.) (1) Службите по вписванията в 7-дневен срок уведомяват съответната община за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижими имоти.

(2) Нотариусите в 7-дневен срок от извършване на сделката уведомяват съответната община за прехвърлените вещни права върху недвижимите имоти и превозните средства, като предоставят информация за размера на заплатения данък по чл. 39, ал. 2 и основата, върху която е определен.

(3) Органите на Министерството на вътрешните работи предоставят по електронен път на Министерството на финансите, данни от регистъра на пътните превозни средства. Редът, обхватът и

периодичността на предоставянето на данните се уреждат със съвместен акт на Министъра на вътрешните работи и Министъра на финансите.

(4) Срокът по ал. 1 започва да тече от деня, следващ вписването.

(5) В едномесечен срок от получаване на уведомлението по ал. 1, служителят в Общинската администрация определя годишния данък за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижимите имоти, въз основа на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по този раздел, и уведомява данъчно задължените лица.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл.40. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.41. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.42. (изм.с Р-е №212/29.01.2009 г.) (1)(нова с Р-е 651/29.01.2015 г.) Министерство на финансите предоставя на общините данни от регистъра на пътните превозни средства:

1. ежедневно – чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между Министерството на финансите и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община, за обмен на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, или

2. ежемесечно – на електронен носител.

(2) (нова с Р-е №212/29.01.2009 г.) (нова с Р-е 651/29.01.2015 г.) Въз основа на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, служител в Отдел „Местни данъци и такси“ от Общинска администрация – гр.Рила, определя размерът на данъка и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(3) (нова с Р-е №212/29.01.2009 г.) (нова с Р-е 651/29.01.2015 г.) Алинея 2 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;
2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;
3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;
4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък;

5. (отм. с Р-е№ 630/31.01.2019 г.)

(4) (нова с Р-е №212/29.01.2009 г.; предишна ал.1 с Р-е 651/29.01.2015г.) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал.2, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство, декларацията се подава в 6 – месечен срок, по реда и условията на чл.26 от наредбата.

(5) (нова с Р-е 651/29.01.2015 г.) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрацията

на превозното средство.

(6) (нова с Р-е 651/29.01.2015 г.) Служителят на Общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане. При прекратяване на регистрацията на превозно средство, данъчно задълженото лице представя документ от компетентен орган.

(7) (нова с Р-е 651/29.01.2015 г.) Подадената декларация от един от собствениците ползва останалите собственици.

(8) (нова с Р-е 651/29.01.2015 г.) При липса на данни за годината на производство на пътното превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрация.

(9) (нова с Р-е 651/29.01.2015 г.) Когато няма налична информация в общината за платения данък по чл.34 от Наредбата, собственикът представя документ за платения данък при придобиването на декларираното превозно средство, а в случаите по чл.168 от Закона за данък върху добавената стойност – документ, удостоверяващ внасянето на данъка върху добавената стойност.

(10) (нова с Р-е 651/29.01.2015 г.) Когато в свидетелството за регистрация на превозните средства по чл.43, ал.7 от Наредбата липсват данни за допустимата максимална маса на състава от превозни средства, в декларацията по ал.4 се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя.

(11) (нова с Р-е 651/29.01.2015 г.) При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимият данък се определя от служител на Общинската администрация и се съобщава на лицето.

Чл.43.(1) (изм.и доп.с Р-е №599/15.03.2011 г., изм. с Р-е№630/31.01.2019г , изм. с Решение № 21/27.12.2019г, изм. и доп. с Решение № 197/20.02.2025 г., в сила от датата , определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с [чл. 140. параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#), и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с [чл. 140. параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#) - ДВ, бр. 70 от 2024 г., изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет, Община Рила, в сила от 09.08.2026г.)**(1).** За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 тона годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 тона;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т.1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т.2.

1. Имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент, в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = \text{Ск}_{\text{kw}} \times \text{К}_{\text{гп}},$$

където:

Ск_{kw} е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, определен съгласно следните норми:

а) до 55 kw включително – 0,38 евро за 1 kw;

б) над 55 kw до 74 kw включително – 0,49 евро за 1 kw;

- в) над 74 kw до 110 kw включително – 0.70 евро за 1 kw;
 г) над 110 kw до 150 kw включително – 0.92 евро за 1 kw;
 д) над 150 kw до 245 kw включително – 1.02 евро за 1 kw;
 е) над 245 kw – 1.18 евро за 1 kw

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила. В зависимост от годината на производство на автомобила данъкът се умножава с Кгп в следните норми:

<i>Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство</i>	<i>Коефициент</i>
<i>Над 20 години</i>	<i>1,1</i>
<i>Над 15 до 20 години включително</i>	<i>1</i>
<i>Над 10 до 15 години включително</i>	<i>1,3</i>
<i>Над 5 до 10 години включително</i>	<i>1,5</i>
<i>До 5 години включително</i>	<i>2,3</i>

2. Екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила в следните граници:

<i>Екологична категория</i>	<i>Коефициент</i>
<i>Без екологична категория</i>	<i>1,10</i>
<i>„Евро 1“</i>	<i>1,10</i>
<i>„Евро 2“</i>	<i>1,10</i>
<i>„Евро 3“</i>	<i>1,00</i>
<i>„Евро 4“</i>	<i>0,80</i>
<i>„Евро 5“</i>	<i>0,60</i>
<i>„Евро 6“ и „EEV“</i>	<i>0,40</i>

(2). (изм. с Р-е№630/31.01.2019г, изм. с Решение № 21/27.12.2019г изм. и доп. с Решение № 197/20.02.2025 г., в сила от датата , определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с [чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#), и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с [чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#) - ДВ, бр. 70 от 2024 г, изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет, Община Рила, в сила от 09.08.2026г.) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 тона е в следните размери:

1. Товарно ремарке – 2.68 евро ;
- 2.Къмпинг ремарке – 5.37 евро“

(3). (изм. с Решение № 438/20.12.2017г. , изм. с Решение № 21/27.12.2019г, изм. и доп. с Решение № 197/20.02.2025 г., в сила от датата , определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с [чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#), и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с [чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#) - ДВ, бр. 70 от 2024 г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет , Община Рила, в сила от 09.08.2026г.) Данък за мотопеди е в размер 7.67 евро, а за мотоциклети, както следва:

- т.1. до 125 куб.см включително – 8.05 евро;
- т.2. над 125 до 250 куб.см включително – 16.11 евро;

- т.3. над 250 до 350 куб.см включително – 21.47 евро;
- т.4. над 350 до 490 куб.см включително – 32.21 евро;
- т.5. над 490 до 750 куб.см включително – 42.95 евро;
- т.6. над 750 куб.см – 75.16 евро.

(4). (изм. с Решение № 21/27.12.2019г, изм. и доп. с Решение № 197/20.02.2025 г., в сила от датата , определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с [чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#), и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с [чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#) - ДВ, бр. 70 от 2024 г., , изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет , Община Рила, в сила от 09.08.2026г) Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл.4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г., относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 гнаричан "Регламент (ЕС) № 168/2013" се определя на база общото тегло и е както следва:

- 1. до 400 кг включително – 2.15 евро;
- 2. над 400 кг – 3.22 евро

(5). (изм. с Решение № 438/20.12.2017г., изм. с Решение № 21/27.12.2019г, изм. и доп. с Решение № 197/20.02.2025 г., в сила от датата , определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с [чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#), и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с [чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#) - ДВ, бр. 70 от 2024 г., изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет, Община Рила, в сила от 09.08.2026г) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане, в размер както следва:

- 1. до 22 места, включително мястото на водача –32.21 евро;
- 2. над 22 места, включително мястото на водача – 59.05 евро

(6). (изм. с Решение № 438/20.12.2017г., изм. с Р-е№630/31.01.2019г., изм. с Решение № 21/27.12.2019г, изм. и доп. с Решение № 197/20.02.2025 г., в сила от датата , определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с [чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#), и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с [чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#) - ДВ, бр. 70 от 2024 г. изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет, Община Рила, в сила от 09.08.2026г) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 тона, но не повече от 12 тона е в размер на 8.05 евро за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7). (изм. с Решение № 21/27.12.2019г, изм. и доп. с Решение № 197/20.02.2025 г., в сила от датата , определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с [чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#), и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с [чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#) - ДВ, бр. 70 от 2024 г., изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет , Община Рила, в сила от 09.08.2026г) Данъка за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекач, посочени в свидетелството за регистрация на

влекача, както следва:

Брой оси на седлови я влекач/в лекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача		Данък (в евро)	
	равна или повече от	по – малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, приет за еквивалентно на пневматично то	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	4.29	15.03
	18	20	15.03	34.36
	20	22	34.36	78.92
	22	25	102	183.60
	25	26	183.60	322.11
	26	28	183.60	322.11
	28	29	177.70	214.21
	29	31	214.21	351.64
	31	33	351.64	488
	33	38	488	741.40
	38	-	540.61	734.96
Б) 3 и повече оси	36	38	343.59	476.73
	38	40	476.73	659.26
	40	-	659.26	975.47

(8). (изм. с Р-е№630/31.01.2019г, изм. с Решение № 21/27.12.2019г, изм. и доп. с Решение № 197/20.02.2025 г., в сила от датата , определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с [чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#), и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с [чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#) - ДВ, бр. 70 от 2024 г. , изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет , Община Рила, в сила от 09.08.2026г) Данъка за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер на 26.69 евро.

(9). (изм. с Р-е№630/31.01.2019г, изм. с Решение № 21/27.12.2019г, изм. с Решение № 21/27.12.2019г, изм. и доп. с Решение № 197/20.02.2025 г., в сила от датата , определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с [чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#), и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с [чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#) - ДВ, бр. 70 от 2024 г., изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет, Община Рила, в сила от 09.08.2026г) Данъка за автокранове с товароподемност над 40 тона е в размер на 53.69

евро.

(10). (изм. с Решение № 21/27.12.2019г, изм. и доп. с Решение № 197/20.02.2025 г., в сила от датата , определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с [чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#), и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с [чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#) - ДВ, бр. 70 от 2024 г., изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет , Община Рила, в сила от 09.08.2026г) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – 2.68 евро;
2. над 18 kW до 37 kW включително – 3.76 евро;
3. над 37 kW – 5.37 евро“

(11). (изм. с Решение № 21/27.12.2019г, изм. и доп. с Решение № 197/20.02.2025 г., в сила от датата , определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с [чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#), и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с [чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#) - ДВ, бр. 70 от 2024 г., изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет , Община Рила, в сила от 09.08.2026г) Данъкът за други самоходни машини в размер на 13.42 евро

(12). (изм. с Р-е№630/31.01.2019г, изм. с Решение № 21/27.12.2019г, изм. и доп. с Решение № 197/20.02.2025 г., в сила от датата , определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с [чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#), и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с [чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#) - ДВ, бр. 70 от 2024 г., изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет , Община Рила, в сила от 09.08.2026г) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 е в размер на 16.11 евро

(13). (изм. с Решение № 21/27.12.2019г, изм. и доп. с Решение № 197/20.02.2025 г., в сила от датата , определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с [чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#), и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с [чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#) - ДВ, бр. 70 от 2024 г., изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет , Община Рила, в сила от 09.08.2026г) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустимата максимална маса		Данък (в евро)	
	равна или повече от	по – малка от	Задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на	други системи за окачване на задвижващата ос/оси

			пневматично то	
А – с две оси	12	13	16.11	32.75
	13	14	32.75	90.19
	14	15	90.19	127.23
	15	-	127.23	287.76
Б – с три оси	15	17	32.75	56.91
	17	19	56.91	116.50
	19	21	116.50	151.39
	21	23	151.39	233
	23	-	233	362.38
В – с четири оси	23	25	151.39	153.54
	25	27	153.54	239.44
	27	29	239.44	380.09
	29	-	380.09	563.70

(14). (нова създ. с Р-е№630/31.01.2019г) Когато в регистъра по чл.54, ал.1 от ЗМДТ, няма данни за екологичната категория на автомобила, собственикът му подава данъчна декларация по чл.54, ал.4 от ЗМДТ, в която декларира наличието на съответната екологична категория, и я удостоверява чрез предоставяне на документ, от който е видно съответствието на автомобила с определената от производителя екологична категория. При липса на данни за екологичната категория и невъзможност същата да бъде удостоверена се приема, че автомобилът е без екологична категория.

Чл.44.(изм.с Р-е №599/15.03.2011 г., изм. и доп. с Решение № 197/20.02.2025 г., в сила от датата , определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с [чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#), и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с [чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#) - ДВ, бр. 70 от 2024 г изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет , Община Рила, в сила от 09.08.2026г) Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите – в размер на 0.51 евро за всеки започнат бруто тон;
2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища – в размер на 0.51 евро. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер на 0.05 евро за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;
3. за един джет – в размер на - 51.13 евро
4. за ветроходни и моторни яхти – в размер от 10.23 евро за всеки започнат бруто тон;
5. за скутери – в размер на 1.38 евро за киловат;
6. за влекачите и тласкачи – в размер на 0.07 евро за киловат;
7. за речните несамоходни плавателни съдове – в размер на 0.26 евро за тон максимална товароподемност.

Чл.45. (изм. и доп. с Решение № 197/20.02.2025 г., в сила от датата , определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с [чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#), и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с [чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#) -

ДВ, бр. 70 от 2024 г., изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет, Община Рила, в сила от 09.08.2026г.) Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – 10.23 евро
2. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;
3. за параплан – 6.14 евро.;
4. за делтаплан – 6.14 евро;
5. за мотоделтаплан – 10.23 евро;
6. за свободен балон – 15.34 евро;
7. за планер – 15.34 евро;

Чл. 46. (изм. с Р-е № 630/31.01.2019г.) (1) Освобождават се от данък превозните средства на:

1. държавните и общинските органи и организации на бюджетна издръжка, които са със специален режим на движение, линейки и пожарни на други лица, както и на Държавна агенция "Технически операции" за изпълнение на дейностите, определени със закон;

2. дипломатическите представителства и консулства при условията на взаимност;

3. Българският Червен кръст, когато се използват за целите на организацията;

4. лекият автомобил - собственост на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, с обем на двигателя до 2000 куб. см и с мощност до 117,64 kW.

(2) Освобождават се от данък електрическите автомобили, мотоциклети и мотопеди, както и електрическите превозни средства категории L5e, L6e и L7e, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013.

(3) При прехвърляне на собствеността на превозното средство новият собственик не заплаща данъка, ако предишният собственик го е платил за времето до края на календарната година.

(4) За превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. В случаите на обявено за издирване превозно средство, регистрацията се прекратява след подадено писмено заявление от собственика, в съответното звено "Пътна полиция" по месторегистрация на превозното средство. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектуване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение и представяне на удостоверение за предаване за разкомплектуване.

(5) Алинея 4 не се прилага и данъкът се дължи за превозни средства, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата, и за превозните средства със служебно прекратена регистрация поради това, че са с табели с регистрационен номер, които не отговарят на изискванията на българските държавни стандарти – БДС 15980 и БДС ISO 7591

Чл.47.(1). (изм. с Р-е № 453/30.12.2013 г., отм. с Р-е № 630/31.01.2019г.)

(2). (изм. с Р-е № 453/30.12.2013 г., изм. с Р-е № 630/31.01.2019г.) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kw включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ – с 60 на сто намаление от определения по чл.55 ал.3 от ЗМДТ данък.

(3). (изм. с Р-е № 453/30.12.2013 г., изм. с Р-е № 630/31.01.2019г.) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 тона, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“ – с 50 на сто намаление от определения по чл.55, ал.5, 6, 7 и 13 от ЗМДТ данък.

(4). (нова с Р-е № 453/30.12.2013 г.) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабопоселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от ЗМДТ, при условие че не се използват за други цели.

(5). (нова с Р-е № 453/30.12.2013 г., изм. с Р-е № 630/31.01.2019г.) Когато в регистъра по чл.54, ал.1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, собственикът му подава данъчна декларация по чл.54, ал.4 от ЗМДТ, в която декларира наличието на съответната екологична категория, и я удостоверява чрез предоставяне на документ, от който е видно съответствието на превозното средство с определената от производителя екологична категория. При липса на данни за екологичната категория и невъзможност същата да бъде удостоверена се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл.48.(1) (изм. с Р-е №599/15.03.2011 г., изм. и доп. с Р-е 651/29.01.2015 г., изм. с Р-е №630/31.01.2019г.) Данъкът върху превозните средства се заплаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година, се прави отстъпка 5 на сто.

(2). За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3). (изм. с Р-е 651/29.01.2015 г., изм. с Р-е №630/31.01.2019г.) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл.54, ал.5 от ЗМДТ – в приход на общината по регистрацията на превозното средство.

(4)(нова с Р-е №599/15.03.2011 г., изм. с Решение № 438/20.12.2017г.) Заплащането на данъка е условие за редовност при годишния технически преглед на превозното средство.

1. (изм. с Решение № 438/20.12.2017г., в сила от 01.01.2018 г.) проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържана от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, и:

а) системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а, или

б) съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, или

2. представяне на издаден или заверен от общината документ.

Раздел V

Патентен данък

Чл.49.(1). (изм. и доп. с Решение № 197/20.02.2025 г., в сила от датата, определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с [чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#), и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с [чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#) - ДВ, бр. 70 от 2024 г., изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет, Община Рила, в сила от 09.08.2026г.) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 2 (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 25 564.59 евро. и

2. (изм. с Решение № 21/27.12.2019г) лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията при доставки на услуги по чл. 97а, и за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2). За извършваната патентна дейност, лицата по ал. 1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3). Лицата по ал. 1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл. 204, т.2 от Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.50.(1). (изм. и доп. с Решение № 197/20.02.2025 г., в сила от датата , определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с [чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#), и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с [чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#) - ДВ, бр. 70 от 2024 г., изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет , Община Рила, в сила от 09.08.2026г) Когато в рамките на 12 последователни месеца, едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 25 564.59 евро за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 49 от настоящата Наредба. В този случай, за текущата данъчна година, новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физически лица.

(2). (изм. и доп. с Решение № 197/20.02.2025 г., в сила от датата , определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с [чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#), и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с [чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#) - ДВ, бр. 70 от 2024 г., изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет , Община Рила, в сила от 09.08.2026г) Когато в рамките на текущата данъчна година, оборотът на лицето превиши 25 564.59 евро. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3). В случаите по ал.1 и 2, патентния данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4). В случаите по ал. 1 и 2 дължимият, съответно внесеният данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физически лица.

(5). По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6). Когато в рамките на текущата година лицето се deregистрира по Закона за данъка върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.51. За целта на патентния данък могат да се определят зони, съгласно Приложение №1 от тази Наредба.

Чл.52.(1). Патентния данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно, съгласно приложение № 2, представляващо неразделна част от настоящата Наредба.

(2). Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3). Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 2, данъкът се определя пропорционално на броя на

тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4). Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 2, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на база на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5). Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 2, през течение на годината, се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, промяната се определя съобразно промените в обстоятелствата.

(6)(нова с Р-е №599/15.03.2011 г.) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по от т. 3 и 31 приложение № 2, дължат данък само за дейността по т. 3 от приложение № 2.

(7) (нова с Р-е №599/15.03.2011 г.) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността, приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят - включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 2.

(8)(предишна ал.6) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 2 се облагат по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физически лица.

Чл.53.(1). Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1.физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършва дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2.(изм. с Р-е №599/15.03.2011 г.) физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата година два или три вида патентна дейност от посочените в т.1-36 от Приложение №2, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3.физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т.5, 6, 8 – 15, 18 – 20, 25, 27 – 29 и 31 на приложение № 2, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4./изм. с Решение № 61/27.02.2020г / лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите, и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение № 4, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по

чл. 61 не е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара;

5.намалението се ползва, при условие че към декларация по чл.54 е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2). Независимо от чл. 52, ал. 4 от настоящата Наредба, данъчното облекчение по ал. 1, т. 1 се ползват за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на

решението.

Чл.54.(1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларираят до 31 януари на текущата година обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

В случаите на започване на дейността след тази дата, данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2). Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1, и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3)(доп.с Р-е №599/15.03.2011 г.) Лицата декларираят с декларация по ал.1, за всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7 – дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4). Лицата подали данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелства по чл. 50, ал. 1 и 2 от настоящата Наредба, през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месец, през който са възникнали обстоятелства по чл. 54, ал. 1 и 2 от настоящата Наредба.

Чл.55.(1). Данъчните декларации по чл. 54 от настоящата Наредба се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентната дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2). Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице, се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3)(нова с Р-е №599/15.03.2011 г.) Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл.56.(1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие – до 31 януари;
2. за второто тримесечие – до 30 април;
3. за трето тримесечие – до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие – до 31 октомври;

(2). Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от подаване на декларацията по чл. 54 от настоящата Наредба, а когато декларация не е подадена – в 7 – дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3). Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обекта, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянния адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.55, ал.2 и 3 от настоящата Наредба, данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника.

РАЗДЕЛ VI

Туристически данък

(нов с Р-е №599/15.03.2011 г.)

Чл. 57(1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2, внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване, по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година, за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 58(1) (изм. и доп. с Решение № 197/20.02.2025 г., в сила от датата , определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с [чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#), и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с [чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#) - ДВ, бр. 70 от 2024 г., изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет , Община Рила, в сила от 09.08.2026г) Данъкът по чл. 57 е в размер, както следва:

1. За места за настаняване Клас А, на територията на землище гр. Рила и с. Смочево:

1.1 категория една звезда – 0,18 евро за нощувка;

1.2 категория две звезди – 0,26 евро за нощувка;

1.3 категория три, четири и пет звезди – 0,61 евро за нощувка;

2. За места за настаняване Клас А, на територията на землище с. Пастра:

2.1 категория една звезда – 0,26 евро за нощувка;

2.2 категория две звезди – 0,36 евро за нощувка ;

2.3 категория три, четири и пет звезди – 0,66 евро за нощувка;

3. За места за настаняване Клас А, на територията на землище н.м.Рилски манастир:

3.1 категория една звезда – 0,36 евро за нощувка;

3.2 категория две звезди – 0,43 евро за нощувка;

3.3 категория три, четири и пет звезди – 0,77 евро за нощувка ;

4. За места за настаняване Клас Б, на територията на землище гр. Рила:

4.1 категория една звезда – 0,18 евро за нощувка;

4.2 категория две звезди – 0,26 евро за нощувка;

4.3 категория три, четири и пет звезди – 0,61 евро за нощувка ;

5. За места за настаняване Клас Б, на територията на землище с. Смочево:

5.1 категория една звезда – 0,18 евро за нощувка;

5.2 категория две звезди – 0,26 евро за нощувка;

5.3 категория три, четири и пет звезди – 0,51 евро. за нощувка;

6. За места за настаняване Клас Б на територията на землище с. Пастра:

6.1 категория една звезда – 0,18 евро за нощувка;

6.2 категория две звезди – 0,26 евро за нощувка;

6.3 категория три, четири и пет звезди – 0.66 евро за нощувка;

7. За места за настаняване Клас Б, на територията на землище н.м. Рилски манастир:

7.1 категория една звезда – 0,26 евро за нощувка;

7.2 категория две звезди – 0,36 евро за нощувка;

7.3 категория три, четири и пет звезди – 0.66 евро за нощувка;

Чл. 59 (изм. с Решение № 612/20.12.2018г.) Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма.

РАЗДЕЛ VIa

Данък върху таксиметров превоз на пътници *(нов с Р-е 201/31.08.2016г.)*

Чл.59а (1) (нова с Р-е 201/31.08.2016 г.) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници, за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) (нова с Р-е 201/31.08.2016 г.) Данъчно задължени лица по този Раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от Кмета на Община Рила, по Закона за автомобилните превози.

(3) (нова с Р-е 201/31.08.2016 г.) Лицата по ал. 2, внасят дължимият данък в приход на бюджета на Община Рила.

Чл.59б (1) (нова с Р-е 201/31.08.2016 г., изм. и доп. с Решение № 197/20.02.2025 г., в сила от датата , определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с [чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#), и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с [чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#) - ДВ, бр. 70 от 2024 г., изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет , Община Рила, в сила от 09.08.2026г) Годишният размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници за Община Рила, за съответната година е в размер на „...153.39 евро“

(2) (нова с Р-е 201/31.08.2016 г.) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал.1, се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение, за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) (нова с Р-е 201/31.08.2016 г.) Когато Общинския съвет не е определил размера на данъка, върху таксиметров превоз на пътници за съответната година, до 31 октомври на предходната година, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл.59в (1) (нова с Р-е 201/31.08.2016 г.) Преди получаване на издаденото разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в Община Рила, в която декларация лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(2) (нова с Р-е 201/31.08.2016 г.) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(3) (нова с Р-е 201/31.08.2016 г.) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец, данъчна

декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл.59г (1) (нова с Р-е 201/31.08.2016 г.) Данъка по чл.59б, ал.1, се внася преди получаване на издаденото разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) (нова с Р-е 201/31.08.2016 г.) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДДТГ} = \frac{\text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

- **ДДТГ** е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

- **ГДТПП** е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 59б, ал. 1;

- **БМ** е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на издаване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) (нова с Р-е 201/31.08.2016 г.) Данъкът по ал.2 се дължи от месеца, следващ месеца на издаване на разрешението.

(4) (нова с Р-е 201/31.08.2016 г., изм. с Решение № 61/27.02.2020г.) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесената част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПДТПП} \times \text{ОМ}}{\text{БМ}}, \text{ където}$$

-**НВДТПП** е недължимо внесената част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

-**ПДТПП** - платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;

-**БМ** - броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъка върху таксиметров превоз на пътници;

-**ОМ** - оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(5) (нова с Р-е 201/31.08.2016 г.) Надвнесеният данък се възстановява от месеца, следващ месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(6) (нова с Р-е 201/31.08.2016 г.) Възстановяване на надвнесен данък се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно – осигурителния процесуален кодекс.

РАЗДЕЛ VII

Административнонаказателни разпоредби (нов с Р-е № 453/30.12.2013 г.)

чл. 60. (нов с Р-е № 453/30.12.2013 г., изм. с Р-е №467/12.02.2014г. нова с Р-е 201/31.08.2016 г., изм. и

доп. с Решение № 197/20.02.2025 г., в сила от датата , определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с [чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#), и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с [чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#) - ДВ, бр. 70 от 2024 г., изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет, Община Рила, в сила от 09.08.2026г.) Който не подаде декларация по чл. 14, не я подаде в срок, както и не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на данъка в по-малък размер, или до освобождаване от данък, се наказва с глоба в размер от 5.11 евро до 204.52 евро, а юридическите лица и едноличните търговци - с имуществена санкция в размер от от 255.65 евро до 1533.88 евро , ако не е предвидено по-тежко наказание.

РАЗДЕЛ VIII

Допълнителни разпоредби

(нов с Р-е № 453/30.12.2013 г.)

§ 1 По смисъла на тази Наредба :

т.1 „Храм или молитвен дом" е сграда, предназначена за извършване на публична богослужебна дейност и религиозни обреди, която отговаря на изискванията на съответното вероизповедание и разпоредбите на Закона за устройство на територията, и подзаконовите нормативни актове;

т.2 "Манастир" като обект е свещено място с храм и други здания, предназначен за жилище на монаси или монахини, които с обетите си за целомъдрие, аскетизъм и послушание са се посветили на уединен благочестив живот и упражняване на подвижничество (въздържание, молитва и труд), милосърдие и духовна подкрепа.

т.3 (нова с Р-е 201/31.08.2016г.),„Таксиметров превоз на пътници“ е превоз на пътници срещу заплащане, извършвани от регистрирани превозвачи или от водачи, извършващи дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка, с леки автомобили до седем места, включително мястото на водача, които водачите държат в готовност, за да изпълнят пътуване до определена от клиента цел.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. За 2008 г. размера на местните данъци се определя в срок до 29 февруари 2008 г. В случай, че в този срок не е определен размер за местните данъци, за 2008 г. се прилагат минималните размери на данъците, предвидени в закона, а за патентния данък – размерите, които са били в сила за 2007 г.

§ 2. До определяне на размера на местните данъци за 2008 г. от Общинския съвет, данъкът при придобиване на имущества по чл.33,ал.1 и 2 от Закона за местните данъци и такси и данъкът върху наследствата, се определят въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§ 3. (1) За 2008 г. първата и втората вноска на данъка върху недвижимите имоти, съответно първата вноска на данъка върху превозните средства, се внасят в срок от 31 март до 30 юни.

(2). На предплатените за цялата година в сроковете по ал.1, се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 4. За 2008 г. лицата, които се облагат с патентен данък, подават декларация по чл.61н, ал.1 от Закона за местните данъци и такси до 30 април 2008 г.

§ 5. (1). За 2008 г. първата и втората вноска на окончателния годишен (патентен) данък се внасят в срок до 30 април 2008 г.

(2). На предплатените за цяла година в срок по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 6. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази Наредба се осъществява от Кмета на

Общината и/или определени от него лица.

§ 7. Тази Наредба се издава на основание чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила от 01.04.2008 г.(след разгласяването ѝ по приетия от Общинския съвет начин).

§8. (нов с Р-е №212/29.01.2009 г.)Промените по т.І влизат в сила в 14-дневен срок след приемането им от ОбС.

§9.(нов с Р-е №599/15.03.2011 г.) Общинският съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти за 2011г. до 31 януари 2011г. В случай, че в този срок не са определени нови размери за 2011год., се прилага размера на данъка върху недвижимите имоти, действащ към 31 декември 2010год.

§10. (1)(нов с Р-е №599/15.03.2011 г.)Общинският съвет определя размерите на туристическия данък за 2011год. до 31 януари 2011год.

(2) (нова с Р-е №599/15.03.2011 г., изм. с Решение № 61/27.02.2020г., изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет, Община Рила, в сила от 09.08.2026г) Размерът на дължимия туристически данък за януари 2011год. за средствата за подслон и местата за настаняване се определя, както следва:

1. категория една звезда - 0.31 евро за нощувка;
2. категория две звезди - 0.45 евро за нощувка;
3. категория три звезди – 0.51 евро за нощувка;
4. категория четири звезди - 0.51 евро за нощувка;
5. категория пет звезди - 0.51 евро за нощувка;

(3) (нова с Р-е №599/15.03.2011 г.) Декларацията по чл. 61р, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, не се подава за предоставените нощувки през 2010год.

§11(нов с Р-е №599/15.03.2011 г.) Отменя Приложение № 2, прието с Решение № 59/28.02.2008год., към Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Рила и приема ново Приложение № 2, което влиза в сила от 01.01.2012год.

§12. (нов с Р-е №599/15.03.2011 г.)Измененията на Наредбата, приети с Решение №599/15.03.2011 г. на ОбС - гр.Рила, влизат в сила от 01.01.2011год., с изключение на чл.9, ал. 7, който влиза в сила от 1 юли 2011год.

§13. (нов с Р-е № 453/30.12.2013 г.) Настоящите изменения и допълнения в Наредба за определяне размера на местните данъци, на територията на Община Рила, влизат в сила от 01.01.2014г.

§ 14 (нов с Р-е 651/29.01.2015 г.) До 15 март 2015 г. Кмета на Община Рила разработва и утвърждава Методика за предоставяне и използване на електронните услуги в Община Рила.

§ 15 (нов с Р-е 201/31.08.2016г.) Наредбата за допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община Рила, влиза в сила от 01.01.2017 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ № 2

изм. и доп. с Решение № 197/20.02.2025 г., в
сила от датата , определена в Решение на
Съвета на Европейския съюз за приемането
на еврото от Република България, прието в
съответствие с [чл. 140, параграф 2 от](#)
[Договора за функционирането на](#)
[Европейския съюз](#), и Регламент на Съвета на

Европейския съюз, приет в съответствие с [чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз](#) - ДВ, бр. 70 от 2024 г, изм. и доп. с Решение № 456/23.07.2026 г. на Общински съвет, Община Рила, в сила от 09.08.2026г.)

ПРИЛОЖЕНИЕ № 2

към НОМД
в сила от 01.01.2012 г.

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка в евро			
1.Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи – данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта:			
	I зона и Р. Манастир	II зона	III зона Кметства
1 и 2 звезди	92.03	85.39	30.68
2.Заведения за хранене и развлечения – данъкът де определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обекти, според местонахождението на обекта:			
А) ресторанти:			
1 – 2 звезди	10.43	7.98	6.14
3 звезди	18.41	15.34	12.27
Б) заведения за бързо обслужване:			
1 – 2 звезди	6.14	3.68	2.45
3 звезди	12.27	9.82	8.59
В) питейни заведения с изключение на посочените в буква “е”:			
1 – 2 звезди	6.14	3.68	2.45
3 звезди	12.27	9.82	8.59
Г) кафе – сладкарница:			
1 -2 звезди	5.52	3.68	2.45
3 звезди	18.41	15.34	12.27
Д) барове:			
- дневни:			
2 звезди	18.41	15.34	12.27
3 звезди	30.68	26.38	24.54
- нощни:			
2 звезди	21.47	20.25	18.41
3 звезди	36.81	33.13	30.68
Е) бюфети, каравани и павилиони – за обект:	178.95		
3.Търговия на дребно до 100 кв.м нетната търговска площ на обекта – данъкът се определя за 1 кв.м нетната търговска площ според местонахождението на обекта:	7.67	5.11	3.58
4.Платени паркинги – данъкът се определя за място за паркиране според	Рилски манастир	3.07	3.07

местонахождението на обекта: лева за брой място	102.26 I – ва зона 6.14		
5.Дърводелски услуги – данъкът се определя според местонахождението на обекта.	102.26	76.69	61.36
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги – данъкът се определя според местонахождението на обекта:	25.56	20.45	20.45
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали – данъкът се определя според местонахождението на обекта:	306.78	281.21	265.87
8.Обущарски и шапкарски услуги – данъкът се определя според местонахождението на обекта:	28.12	22.56	23.01
9.Металообработващи услуги – данъкът се определя според местонахождението на обекта:	61.36	58.80	56.24
10.Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги – данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:	40.90	35.79	30.68
11.Машинописни и/или копирни услуги данъкът се определя на брой устройство според местонахождението на обекта:	102.26	92.03	92.03
12.Козметични услуги, поставяне на татуировки – данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:	76.69	71.58	66.47
13.Маникюр, педикюр – данъкът се определя за работно място според местонахождение на обекта:	40.90	35.79	30.68
14.Часовникарски услуги – данъкът се определя според местонахождението на обекта:	40.90	35.79	30.68
15.Тапицерски услуги – данъкът се определя според местонахождението на обекта:	102.26	97.15	92.03
16.Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми – данъкът се определя	107.37	102.26	97.15

според местонахождението на обекта:			
17.Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонт на моторни превозни средства – данъкът се определя според местонахождението на обекта:	153.39	148.27	143.16
18.Ремонт на електро - и водопроводни инсталации – данъкът се определя според местонахождението на обекта:	61.36	56.24	51.13
19.Стъкларски услуги – данъкът се определя според местонахождението на обекта:	61.36	56.24	51.13
20.Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти – данъкът се определя според местонахождението на обекта:	35.79	30.68	25.56
21.Отдаване на видеокасети под наем данъкът се определя според местонахождението на обекта:	163.61	158.50	153.39
22.Компаньонки и компаньони – данъкът се определя според местонахождението на обекта:	1636.13	1585	1533.88
23.Масажистки и масажисти – данъкът се определя според местонахождението на обекта:	265.87	260.76	255.65
24.Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти – данъкът се определя според местонахождението на обекта:	1175.97	1124.84	1073.71
25.Фотографски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	112.48	107.37	102.26
26.Посреднически услуги при покупко-продажба:	61.36	56.24	51.13
27.Санитарни възли, наети под аренда-данъкът се определя според местонахождението на обекта:	86.92	81.81	76.69
28.Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини – данъкът се	35.79	30.68	25.56

определя според местонахождението на обекта:			
29.Ремонт на чадъри, ремонт на зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги – данъкът се определя според местонахождението на обекта:	35.79	30.68	25.56
30.Заложни къщи:	1636.13	1585	1533.88
31.Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература – данъкът се определя според местонахождението на обекта:	25.56	20.45	15.34
32.Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати,факс апарати, принтер и други) - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	255.65	204.52	153.39
33.Игри с развлекателен или спортен характер - данъкът се определя според местонахождението на обекта:			
А)развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с момента или жетони:	61.36	56.24	51.13
Б) минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла:	6.14	5.11	4.09
В)зали за боулинг и кегелбан-за игрален коридор, и билиард за маса	30.68	25.56	20.45
34.Фитнес центрове и спортни зали-данъкът се определя според местонахождението на обекта:	0.87 за 1 кв.м.	0.82 за 1 кв.м.	0.77 за 1 кв.м.
	163.61 за един фитнес уред	158.50 за един фитнес уред	153.39 за един фитнес уред
35.Химическо чистене, пране и гладене-данъка се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта:	81.81	76.69	71.58
36.Мелничарски услуги:			
А)мелница за брашно – 10.12 на линеен сантиметър от дължината на млевната линия;			
Б)мелници за фураж стационарни – 337.45			
37.Услуги с атрактивен характер:			
а) корабчета	383.47 на брой;		
б) лодки	230.08 на брой;		

в) яхти	460.16 на брой;
г) джетове	460.16 на брой;
д) влакчета	38.35 на място;
е) файтони	38.35 на място;
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	76.69 на брой оборудване
з) зимни ски /включително ски-екипировка/, зимни кънки, сноубордове, шейни	76.69 на брой оборудване;
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	76.69 на място;
к) детски колички и моторчета	76.69 на брой.
л) стрелбища	153.39 на брой.
38.Обучение на водачи на моторни превозни средства – данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:	
а) мотопеди, мотоциклети	102.26
б) други МПС	204.52
39.Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства – 1022.58 за брой моторни превозни средства.	
40.Услуги със земеделски и горска техника – данъкът се определя за брой техника, както следва:	
а) комбайн – 171.79	
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини – 61.87	
в) прикачни, навесни и стационарни машини – 6.19	

Протоколист:

Председател на ОбС:

/Йорданка Миладинова - Йорданова/

/Цветана Шушкова/